വൃക്ഷങ്ങൾ:- കള്ളന്മാരാൽ മറഞ്ഞ് നിങ്ങൾക്ക് കാട് കാണാനേ കഴിയില്ല

വിദേശങ്ങളെ ആവർത്തിച്ചപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ശീലം നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. പൗരാണികമായിട്ടുള്ള ഈ ശീലം കാരണം നമ്മുടെ പാരിസ്ഥിതിക സമ്പത്തിനത്തിന് ഒരു കഴപ്പുമുണ്ടായില്ല. ബ്രിട്ടീഷുകാർ വനസംരക്ഷണം നിയമാധിഷ്ഠിതമാക്കുന്നതുവരെ ആ ശീലം ഇടർന്നുവന്നു.

1,500 ആറ്റാണ്ടു വരെ നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള യോർണ്ണങ്ങൾ മൂടുവൻ തണൽമ്പ് വൃക്ഷങ്ങളുള്ളവയായിരുന്നുവെന്നതിന് തെളിവുകളുണ്ട്. നമ്മുടെ സസ്യാലം തന്നെ വൃക്ഷങ്ങൾക്കുതുമാത്രം പ്രായാന്യം നല്കുന്നവെന്നിയാൻ അഗ്നിപുരാണം മാനേജ്.

"വൃക്ഷത്തൈകൾ നടുകയെന്നത് പാപപരിഹാരം മാത്രമല്ല. വിനോദത്തിനും സമ്പുഷ്ടമാകുന്നു. വൃക്ഷങ്ങളുള്ളപ്രദേശത്തുനിന്നുവെന്നതിന് തെളിവുകളുണ്ട്. നമ്മുടെ സസ്യാലം തന്നെ വൃക്ഷങ്ങൾക്കുതുമാത്രം പ്രായാന്യം നല്കുന്നവെന്നിയാൻ അഗ്നിപുരാണം മാനേജ്.

"വൃക്ഷത്തൈകൾ നടുകയെന്നത് പാപപരിഹാരം മാത്രമല്ല. വിനോദത്തിനും സമ്പുഷ്ടമാകുന്നു. വൃക്ഷങ്ങൾ ഒറിക്കുന്ന ഹൈപാപി തന്റെ നിചക്രമത്തിലൂടെ കിണറുകളിലേക്കം കുളങ്ങളിലേക്കുള്ള ജലപ്രവാഹം തടയുന്നു. തന്റെ കുടുബനാശത്തിനു വഴി തെളിക്കുന്നു. അനന്തരപന്മാരെക്കു നരകത്തിലയച്ചുകയും ചെയ്യുന്നു". അക്കാലത്തുപോലും ജലചക്രത്തിൽ വൃക്ഷങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നവെന്നുള്ളതിനു തെളിവാണിവ.

കാവുകളെന്ന പേരിൽ (വിശുദ്ധ വനങ്ങൾ) ഒട്ടേറെ കാടുകൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കാവുകളിൽ നിന്നേ മരം മുറിക്കാൻ പാടില്ല. "ഇന്ത്യയിൽ വളരെയധികം വിശുദ്ധവനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നല്ല, ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്. സംസ്കൃതി കളുമ്പോൾ കാലാകാലമായി അവരതിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും അവയിൽ ഒട്ടേറെ എണ്ണത്തെ കുറിത്തോട്ടമായി മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞു." വനവകുപ്പിലെ ആദ്യത്തെ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലായ ബ്രാന്റിസ് 1867-ൽ രേഖപ്പെടുത്തി.

വനം സംരക്ഷണത്തിനുതകുന്ന മറ്റു സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സാധാരണ ഇന്ത്യാക്കാരന് പോലും വനസംരക്ഷണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ അറിവ് അന്നുണ്ടായിരുന്നു. മദിരാശി സംസ്ഥാന റവന്യൂബോർഡിന്റെ മിനുട്സ്" (1849 മെയ് 18) നോക്കൂ. "വ്യാപകമായ വനനശീകരണം വർഷപാതത്തെ ബാധിക്കുമെന്ന് ജനങ്ങൾ മുഖ്യമായ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി കോയമ്പുത്തൂരിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ കളക്ടർ പറഞ്ഞു" ഇന്ത്യയിലെ ഇടനേര രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

"ഒരു കാപ്പിത്തോട്ടത്തിനായി ഉടമുനിലെ ഒരുക്കേകയായിരുന്നു. അവിടെ നിലം നനച്ചുകൊണ്ട് ഒരു നല്ല മഴ വന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവയുടെ ഉണ്ടവസ്ഥാനങ്ങളുമായ മരങ്ങൾ നശിപ്പിക്കരുതെന്ന് നേരധാസിക്കാർ താക്കീതു കൊടുത്തു. കൂട്ടാക്കാതെ ഉടമ അവ വെട്ടിനീക്കി. അതോടെ ഇവ നശിച്ചു പോകയും ചെയ്തു."

17ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ എട്ടിൽ ഒരു ഭാഗം കാട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 1825 ആകപ്പോഴേക്കം അത് ഇരുപത്തൊന്നിൽ ഒന്ന് ആയി മാറി. 'വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വലിപ്പം' എന്നല്ലാതെ എന്താണ് പറയുക? വെള്ളക്കാരൻ തടിക്കായി ഇന്ത്യയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. രാജകീയ ചരിത്രത്തിന്റെ ലേഖകനായ ഇ.പി. സ്റ്റബ്ബിംഗ് സംഭവത്തി വിവരിക്കുന്നു. "ബ്രിട്ടീഷധിനിവേശത്തിന്റെ ആദ്യദശകങ്ങളിൽ തന്നെ വനസംരക്ഷണത്തിന്റെ തോട് കത്തനെ ഉയർന്നു. 1805 ആയപ്പോൾ തന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഓക്കമരത്തിന് ക്ഷാമം ഇടങ്ങിയിരുന്നു. മലബാറിൽ നിന്നും ഓക്കതടി ഇടർച്ചുയായി ഇറക്കേതി ചെയ്യാമോ? അപ്പപയോഗിച്ച രാജകീയ നാവികസൈന്യത്തിന്റെ കത്ത് എത്രവരെ നിലനിർത്താൻ കഴിയും എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലെ ഡയറക്ടർമാരിൽ നിന്നും അന്വേഷണം വന്നിരുന്നു."

1779ൽ ഡെഡിക്കൽ സർവ്വീസിലെ ഒരു ക്ലൈനോച്ചിയുടെ മിത്തലിക്കച്ചവടസംഘം 10,000 തേക്ക് വൃക്ഷങ്ങൾ മുറിച്ചു. വർഷത്തിൽ 1200 എണ്ണം മാത്രം മുറിക്കാവുന്ന സ്ഥലമുള്ള നിനാണിത്.

ഇത്തരം നശീകരണം നിയന്ത്രിക്കാനാണ് വനപക്ഷപിന്റെ തലവനായി ഒരു കൊൺസർവേറ്റേറെ നിയമിച്ചത്. 1807 ഏപ്രിലിലെ പ്രഖ്യാപനമനുസരിച്ച് കൊൺസർവേറ്റർക്ക് അസാധാരണ അധികാരങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്നു. ഇത് വനങ്ങളുടെ മേൽ കസനിക്കുള്ള പരമാധികാരം ഉറപ്പിക്കലായി മാറി.

ബംഗാൾ ഗവ: രേഖകളിൽ ഡബ്ളിയു.ആർ.വൈയ്മി വ്യക്തമാക്കുന്നു, "1807ലെ വിളംബരം പരമാധികാരം നിർവചിക്കുന്നതേയില്ല. കമനിക്കരയോഴുന്നായ കൊൺസർവേറ്ററെ പരമാധികാരം പരിധിയിൽ സ്വകാര്യവനത്തിലെ മരങ്ങൾ മാത്രമല്ല കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽ വളരുന്നവയും പെടും. ഉടമയുമായുപോലും കൊൺസർവേറ്ററുടെ അനുമതിയോടെയേ മുറിക്കാനാവൂ. വിറകിനു തടി മുറിക്കാൻ ക്ലി അനുമതി വേണം. എന്തിന് വളപ്പിൽ മുരിങ്ങയ്ക്കുക്കണ്ണ ഒരു ചെടി പാടിച്ചു മാറ്റാൻ പോലുമ്."

'പരമാധികാര'മെന്ന പദത്തിന്റെ ഏതപയോഗം പ്രത്യക്ഷമായ മോഷണത്തെപ്പോലും നിയമവിധേയമാക്കി. ഗ്രാമത്തിലെ പൊന്തസ്ഥാനയ കാവുകൾ മാത്രമല്ല, സ്വകാര്യസ്ഥലിലെ ഒറ്റവൃക്ഷങ്ങൾ പോലും അനാരാഷ്ട്ര കത്തകയായ ഈസ്റ്റിന്ത്യാകമ്പനിയുടേതായി. ബ്രിട്ടീഷുകാർ എന്നും സ്വകാര്യസ്വത്തിന്റെ പവിത്രതയെ മാനിച്ചിരുന്നു. അതു മറ്റുള്ളവർക്കവകാശപ്പെട്ടതാവത്തെന്നു മാത്രം.

ഏതെങ്കിലുമൊരു കൊൺസർവേറ്റർ തരം വമ്പു വിടിപ്പിച്ചതായി ഒരു രേഖയും കണ്ടെത്താൻ മലബാർ കലക്ടരായ അണർവ്വുഡിനു കഴിഞ്ഞില്ല. "ഒരുള്ളതുവിട്ടു 1860 ആവുമ്പോഴേക്കം പഴയ കാട്ടുകളിലൊന്നും വിറകു തടി പോലും ഏറെയുണ്ടായിരുന്നില്ല".

സംസ്ഥാനത്താകെ തേക്കിൻ കാടുകൾ പടർന്നു നിന്നിരുന്നവെന്നാണ് 1800ൽ സ്റ്റബ്ബിന് എഴുതുന്നത്. 1847 ആവുമ്പോഴേക്കം ഇല്ലായ്മവന്ന അപ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു.

വെള്ളക്കാർക്ക് 'കടൽ മരിക്കണ' ലോ പൈൻ മരത്തിലോ തീർക്കണമെങ്കിൽ പുള്ളവർഷമേ നിൽക്കൂ. എന്നാൽ തേക്കുകൊണ്ടുണ്ടാക്കണവ അമ്പതുകൊല്ലം ഉപയോഗിക്കാം. 1853 ഓടെ റെയിൽവേ എത്തി. ഇതായി തന്നലോ കൊമ്പോണിയൽ ഭരണത്തിന്റെ നട്ടെല്ല്. റെയിൽവേ സ്ലീപ്പറുകൾക്കും ആവിയെഞ്ചിനിൽ കത്തിക്കാനുള്ള വിറകിനും ആവശ്യം ഇടിച്ചുമിടി വന്നു. 1857ലെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തോടെ റെയിൽവേ നിർമ്മാണം ഒരെന്നാമായി വെള്ളക്കാരെ പിടിച്ചു. സ്ലീപ്പിംഗ് പാഡുന്നു. "രാജ്യത്താകെ സന്ദേശങ്ങളെത്തിക്കുന്നതിലെ അപര്യാപ്തത കലാപം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ സുഗമമാക്കാൻ വേണ്ടി, അവർക്കപകരണങ്ങളെത്തിക്കാൻ വേണ്ടി റെയിൽവേ നിർമ്മാണം സൂപ്പധാനമായി. സർക്കാർ ഇതിന് എല്ലാവിധ പിന്തുണയും നല്കി. പുതിയ റെയിൽവേലൈനുകളിലടനമ്പ്പ സ്ലീപ്പറുകൾക്കുള്ള ആവശ്യം സർക്കാർ സമയബന്ധിതമായിത്തന്നെ നിറവേറ്റി കൊടുത്തു. ഇതിനായി ഇന്ന വരെ മഹത്യസ്വർമ്മമെല്ലാത്ത കാട്ടുകൾ പോലും നശിപ്പിച്ചു."

"റെയിൽവേ നിർമ്മാണത്തിനു വേണ്ടി കാട്ടുകൾ മാത്രമല്ല നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. സിസ്കുനർമ്മത നാഗരികതയുടെ- ചരിത്രാതീത സംസ്കൃതത്തിന്റെ- ആയിരക്കണക്കിന വർഷം പഴക്കമുള്ള തെളിവായ ഹാരപ്പയിലെ ഇഷ്ടികൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് അതിനടുത്തുള്ള ആറന്നായിക്ക റെയിൽവേ ലൈനിന് അടിത്തറയിട്ടത്."

വനം എന്നൊക്കെയല്ലത്തക്ക് നില നിൽക്കില്ലെന്ന് വെള്ളക്കാർ മനസ്സിലാക്കി. 'പൊതുതാല്പര്യത്തിനായി' (ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ) 'കത്തകാവകാശം' നടപ്പിലാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു 1865 ൽ ആദ്യത്തെ വനനിയമം പാസ്സാക്കി. വനസംരക്ഷണമായിരുന്നു ഇതിന്റെ പ്രകടമായ ലക്ഷ്യം.

"ഇന്ത്യയിലെമ്പാടും എല്ലാവർക്കും ജനലിന് ഒരു പ്രഖ്യാപനം വഴി ഏകീകൃത വനസമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. അതിനുള്ള വഴക്കുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുള്ള വഴക്കുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു പകരം ഇന്ത്യയിലെ ഓരോ പ്രദേശത്തിനും പ്രത്യേകം നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു. ഇതിനു ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾ ഒരു വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി കോയമ്പുത്തൂരിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ കളക്ടർ പറഞ്ഞു" ഇന്ത്യയിലെ ഇടനേര രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

"ഒരു കാപ്പിത്തോട്ടത്തിനായി ഉടമുനിലെ ഒരുക്കേകയായിരുന്നു. അവിടെ നിലം നനച്ചുകൊണ്ട് ഒരു നല്ല മഴ വന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവയുടെ ഉണ്ടവസ്ഥാനങ്ങളുമായ മരങ്ങൾ നശിപ്പിക്കരുതെന്ന് നേരധാസിക്കാർ താക്കീതു കൊടുത്തു. കൂട്ടാക്കാതെ ഉടമ അവ വെട്ടിനീക്കി. അതോടെ ഇവ നശിച്ചു പോകയും ചെയ്തു."

– ഇത് 'മരങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാവാം, കുറിക്കാട്ടുകളുമാവാം,'കാട്ടുകളുമാവം. പ്രഖ്യാപനത്തിൽ പറയുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ കഴിയുമെന്നെന്ന മാത്രം. ഏതെങ്കിലും വ്യക്തികളുടെയോ സമൂഹത്തിന്റെയോ നിലനില്പിനു അവകാശങ്ങളെ പ്രഖ്യാപനം വിനിക്കുകയോ ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്."

"ഈ നിയമം താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നു. ഒന്ന്: വൃക്ഷങ്ങൾ, ഓഷധികൾ, ചെടികൾ ഇടങ്ങി വളരുന്നവയെല്ലാം വനത്തിനകത്ത് സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം. അതിനാൽ മരങ്ങൾ മുറിക്കൽ, ഞൊലി വെട്ടൽ, ശാഖകൾ എടുക്കൽ ഇടങ്ങി എല്ലാത്തരം പരിക്കേല്പിക്കലും അവയുടെ വിമ്പനവും തടഞ്ഞിരിക്കണം. ഇലകൾ, പഴങ്ങൾ, പൂല്ല്, പന്തം, വെബല്ലം, കത്തിരിക്കം എന്നിങ്ങനെ മരങ്ങളിൽ നിന്നല്ലെ കറ ശേഖരണവും നിരോധിച്ചിരിക്കണം. മെഴുക്', തേൻ, ആനക്കൊമ്പ്, മറ്റുകൊമ്പുകൾ, ചർമ്മങ്ങൾ, മരത്തിന്റെ ഞൊലിയുടിയേൽ, രത്നങ്ങൾ, ചണ്ണാമ്പു കല്ല് ഇടങ്ങി വനത്തിലെ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള വിഭവങ്ങളുടെയെല്ലാം ശേഖരണവും തടഞ്ഞിരിക്കണം.

വനപാതയിലൂടെയുള്ള സഞ്ചാരം, വനത്തിലെ കൃഷി, കരിശേഖരണം, അതിനാവശ്യമുള്ള മരം മുറിക്കൽ, കാട്ടിലെ കാലി മേയ്ക്കൽ എന്നിവയും സർക്കാർ വനത്തിൽ കർശനമായി നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു."

ചീഫ് കോൺസർവേറ്ററായ സി.സി.വിൽസൺ ഈ നിയമത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു. "ഗ്രാമനിവാസികൾ തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം പൂരാതനകാലം മുതലേ വനങ്ങളിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം, ഭക്ഷണം പാചകം ചെയ്യാനുള്ള വിറക് തന്നെ. അതിലുമേറെ അവർക്ക് ജീവിക്കാനുവുള്ള പച്ചിലയും പുല്ലുകളുമുള്ള ചെറിയ തടിക്കഷ്ണങ്ങൾ, അതിലല്ലതിൽ പൂരയില്ല.

നക്കം, കലപ്പ ഇടങ്ങിയവയിലല്ലതിൽ എങ്ങനാണാണ് കൃഷി ചെയ്യുക. മേയ്യാൻ സാമന്യം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കന്നുകാലികൾക്ക് ചണ്ണപോകകയേയുള്ളൂ. വയലിലല്ലേ പച്ചിലവളം വേണം. മരക്കറയില്ലെങ്കിൽ തോൽ ഈറക്കിടാനാവില്ല.

ഇവയൊക്കെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈ വിഭവങ്ങളുടെ മേൽ ആധിപത്യം വന്നത്. അവർ ഈ പുതിയ ഏകാധിപത്യത്തിനെതിരെ ആഞ്ഞടിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അത് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ."

നിയമം അംഗീകരിക്കുന്ന 'അവകാശങ്ങൾ നിലനില്ക്കുമാണ്' എല്ലാ വനപ്രദേശങ്ങളുമെന്ന് ആദ്യമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞത് ഡിരാശി ഗവർണ്ണറാണ്. 1868 ഏപ്രിൽ 16ന് അം: റവന്യൂ ബോർഡിലെഴുതി. "ഈ നിയമം ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ വനസംരക്ഷണത്തിനുപകരിക്കില്ല. സ്വകാര്യ അവകാശങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ വരാത്ത ഒരു കാട്ടും ഇവിടെയില്ല. ഇതിലെ രണ്ടാം വകുപ്പ് നിലവിലുള്ള അവകാശങ്ങളെ എന്തെങ്കിലും തരത്തിൽ നിയന്ത്രിക്കാനോ ബാധിക്കാനോ പാടില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ എല്ലാ വനങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങൾക്കുള്ളിലാണ്. ജനങ്ങൾ കാടിനകത്തോ അതിനടുത്തോ താമസിക്കുന്നു. പണ്ടേയ്യുടെ അവർ കാട്ടിൽനിന്നും വളത്തിനായി പച്ചില ശേഖരിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായുള്ള വിറക്, കാർഷികാവശ്യത്തിനുള്ള പണിയായുധങ്ങൾ, ചില കാലങ്ങളിലെ കാലിവേച്ചിൽ ഇടങ്ങിയവയൊക്കെ അവരുടെ അവകാശങ്ങളാണ്. മാറിമാറി വന്ന രേണാധികാരികളുടെ ഈ അവകാശങ്ങൾ എന്നും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്."

(തുടരും)